

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการสอนโดยใช้มุขตลกเป็นสื่อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โยธินบูรณะเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ กับวิธีสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ กับวิธีสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนโรงเรียน โยธินบูรณะเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ห้องทดลองจำนวน 25 คน และห้องควบคุมจำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ จำนวน 10 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้การสอน โดยใช้เนื้อเรื่องปกติ จำนวน 10 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน จำนวน 30 ข้อ และหลังการเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบวัดความพึงพอใจในการเรียน จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้ t-test แบบ t-Dependent และสถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้ t-test แบบ t-Independent และแบบวัดความพึงพอใจทางการเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ และที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ

พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 20.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 นักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 19.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ Dependent Sample t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ก่อนเรียนนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความรู้ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ

พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 20.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 26.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ Dependent Sample t-test พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ

พบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 19.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 24.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ Independent Sample พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ และได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ

พบว่า หลังเรียน นักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 นักเรียนกลุ่มควบคุม หลังเรียนมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ Independent Sample พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ

ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ สูงกว่าความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการสอนโดยใช้มุขตลกเป็นสื่อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะเพชรบุรี มีประเด็นที่ควรนำมา อภิปรายดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 1 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 20.96 และมีคะแนน หลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 26.36 อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลก เป็นสื่อ ได้พัฒนาทักษะการสื่อสารตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ นักเรียนได้ฝึก ทักษะการฟังและการพูดอย่างพอเพียง โดยได้รับความรู้ในชั้นสอน ได้ฝึกภาษาในชั้นฝึกภาษา และ ทดลองใช้ภาษา จนเกิดการใช้ภาษาจากการสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม และครูอย่างมีความหมาย เป็นการ จัด การเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมที่สนุกสนาน นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข เป็นการเสริมสร้าง ความพึงพอใจให้แก่ นักเรียน จึงทำให้วิธีการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ สามารถทำ ให้ นักเรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ได้แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ ตนเอง

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้มุขตลกเป็นสื่อ นอกจากจะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนแบบบูรณาการทักษะต่าง ๆ แล้ว ยังเป็นการบูรณาการวิธีการสอนตามหลักในการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารของ มอร์โลว์ (Morro, 1981 : 60-66) หลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารของ สุมิตรา อังวัฒนากุล (2539 : 19) ลำดับขั้นตอน การสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารของ อรพิน พจนานนท์ (2540 : 22) เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีกระบวนการจัด กิจกรรมมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกภาษาในการสื่อสารที่มีลักษณะเหมือนกับการสื่อสารในสถานการณ์ ที่เป็นจริงมากที่สุด ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาตามธรรมชาติและระดับความสามารถของ ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลิตเติลวูด (Little wood, 1983 : 17-18) ที่กล่าวถึงบทบาทของครู

ในการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า ครูจะต้องเป็นผู้วางแผนและจัดดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในขั้นเริ่มแรก ในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูจะเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนมีปัญหา และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 19.52 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.35 อาจเนื่องมาจากนักเรียนในกลุ่มควบคุม มีพัฒนาการด้านการเรียนรู้สูงขึ้น หลังจากได้เรียนและฝึกกิจกรรมตามแผนการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนได้รับการฝึกกิจกรรมต่างๆ ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เพราะธรรมชาติของภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องได้รับฝึกทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การเรียนการสอนตามปกติซึ่งสอดคล้องตามกฎการฝึกฝนของ ฮอร์นไคค์ ซึ่งได้กล่าวถึงกฎ แห่งการฝึก (Law of Exercise) สรุปได้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อได้มีการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำ

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เนื้อเรื่องปกติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.36 ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.35 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการสอนแบบปกติที่นักเรียนรับข้อมูลทางภาษาจากครู โดยการบอก อธิบาย ถามตอบ ฝึกตามแบบ การทำงานส่วนใหญ่มักทำเป็นรายบุคคลหรือจับคู่ แต่การสอนโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ ได้ให้นักเรียนแสวงหาความรู้ทางภาษาจากการฝึกปฏิบัติ นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การแก้ปัญหา ได้เรียนรู้ภาษาจากการฝึกในกลุ่มย่อยจนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ นำไปสู่การสรรค์สร้างงานในกลุ่มย่อย

นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน กล่าวคือ กล่าวแสดงความคิดเห็น เกิดการช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เกิดความสามัคคี และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ การที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอยู่เสมอจะทำให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน สนุกสนานและมีความสุขกับการปฏิบัติกิจกรรมฝึกภาษาภายในกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บรูเนอร์ ที่ให้แนวคิดไว้ว่า ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง โดยใช้รูปภาพ สัญลักษณ์เป็นสื่อ จัดการเรียนการสอนใน ปริมาณที่ผู้เรียนสามารถจำได้ นำเสนอบทเรียนด้วยวิธีง่าย ๆ ให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ เรียน และผู้เรียนมีโอกาสใน การใช้ภาษามากที่สุด

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อ และได้รับการสอนโดยเนื้อเรื่องปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความพึงพอใจหลังเรียนต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อสูงกว่านักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการสอนโดยเนื้อเรื่องปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเนื่องมาจากการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลกเป็นสื่อมีลำดับขั้นตอนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียน ได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทุกขั้นตอน นักเรียนได้บูรณาการทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด และทักษะทางสังคมอย่าง สร้างสรรค์ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อเรื่องมุขตลก ยังเป็นสื่อเสริมให้นักเรียน ได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และเดี่ยว ได้ช่วยเหลือเพื่อน ให้กำลังใจเพื่อน ยอมรับฟังคำแนะนำ และเคารพผู้อื่น การที่นักเรียน มีความสุขในการเรียนมากก็เพราะว่า ได้ทำกิจกรรมที่สนุกสนาน ไม่เครียดหรือวิตกกังวลในบทเรียน ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผลการสอน โดยใช้มุขตลกเป็นสื่อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะเพชรบุรี ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอแนะใน ประเด็นต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้มุขตลก รวมทั้ง แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดกิจกรรมควรเป็นลักษณะของการสื่อสารให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ควรใช้เทคนิคการสอนและสื่อที่มีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้

1.3 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้มุขตลก ครูจะต้องเตรียมสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้เพียงพอ และแนะนำให้นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อเหล่านั้น รวมทั้งให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยโดยใช้การสอนโดยใช้มุขตลก ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติในทุกระดับชั้น

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้มุขตลกและสื่ออื่นในการประกอบการเรียนการสอน

2.3 ควรทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียนที่จัดทำขึ้นในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน หรือโรงเรียนในเขตเมืองกับโรงเรียนนอกเขตเมือง เพื่อศึกษาว่านักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันหรือไม่ แผนการสอนและกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับนักเรียนใน โรงเรียนแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างไร